

Arrest

nr. 149 012 van 2 juli 2015
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Keniaanse nationaliteit te zijn, op 16 januari 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 16 december 2014 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 5 februari 2015 met referentnummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 20 april 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 mei 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. VAN DEN BOSSCHE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat S. HOOYBERGHS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. MATROYE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 18 juni 2014 dient de verzoekende partij een aanvraag in van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (bijlage 19*ter*), als partner in het kader van een wettelijk geregistreerd partnerschap met de Belgische onderdaan R. D.

1.2 Op 25 november 2014 overlijdt R. D.

1.3 Op 16 december 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de gemachtigde) een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit is de bestreden beslissing, die op 17 december 2014 aan de verzoekende partij ter kennis wordt gebracht en waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…) In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 18.06.2014 werd ingediend door:

*Naam: N(…)
Voornaam: S(…)
Nationaliteit: Kenia
Geboortedatum: (…)
Geboorteplaats: (…)
Identificatienummer in het Rijksregister: (…)
Verblijvende te: (…)*

om de volgende reden geweigerd:

Betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene deed een aanvraag tot gezinshereniging in functie van haar wettelijk geregistreerde partner, dhr. D(…) R(…) H(…) M(…). Echter, uit de gegevens van het rijksregister blijkt dat de referentiepersoon op 25.11.2014 overleden is.

Aangezien betrokkene zich niet bij de referentiepersoon kan voegen, zoals bepaald in artikel 40ter van de wet van 15.12.1980, kan ze geen beroep doen op de procedure gezinshereniging.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Gelet op het feit dat het verblijf van meer dan drie maanden aan betrokkene werd geweigerd en dat uit het onderzoek van het administratief dossier blijkt dat zij geen aanspraak kan maken op enige verblijfsrecht op basis van een andere rechtsgrond, levert de gemachtigde van de Staatssecretaris een bevel om het grondgebied te verlaten af krachtens art. 52, § 4, vijfde lid van het KB van 8 oktober 1981. (…)”

2. Over de ontvankelijkheid

2.1 In haar nota met opmerkingen werpt de verwerende partij de exceptie van onontvankelijkheid van het beroep op, daar de “*wettelijk samenwonende*” van de verzoekende partij op 25 november 2014 is overleden en de verzoekende partij onmogelijk kan voldoen aan de voorwaarden voor gezinshereniging.

2.2.1 Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) kunnen slechts beroepen voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 116-117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (*RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037*).

Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

2.2.2 *In casu* dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij een aanvraag tot gezinshereniging met haar partner R. D. indiende, maar dat deze partner op 25 november 2014 is overleden. Zodoende kan niet ingezien worden op welke manier de verzoekende partij nog een voordeel zou hebben bij de vernietiging van de bestreden beslissing, daar de gemachtigde niet anders vermag dan opnieuw vast te stellen, zoals hij reeds in de thans bestreden beslissing heeft gedaan, dat de Belgische partner in functie waarvan de verzoekende partij haar aanvraag van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie indiende, overleden is en dat de voorwaarden van artikel 40ter van de vreemdelingenwet zodoende niet vervuld kunnen zijn. De verzoekende partij kan in dit verband niet voorhouden dat zij zich nog bij een overleden partner kan voegen, of met deze partner een stabiele en duurzame partnerrelatie kan onderhouden, zoals vereist door artikel 40ter, eerste lid, eerste streepje van de vreemdelingenwet *juncto* artikel 40bis, § 2, 2° van de vreemdelingenwet. De verzoekende partij beschikt dan ook niet over het wettelijk vereiste belang bij haar beroep tot nietigverklaring.

Daar waar de verzoekende partij meent dat haar belang bij haar aanvraag erin bestaat haar verblijf in het Rijk een legaal karakter te verlenen, dient erop gewezen te worden dat zij slechts een legaal verblijf kan verkrijgen wanneer zij aan de wettelijke voorwaarden voldoet, hetgeen omwille van het overlijden van haar partner niet mogelijk is. Een eventuele nietigverklaring van de thans bestreden beslissing kan dan ook niet tot gevolg hebben dat middels een nieuwe beslissing over de op 18 juni 2014 ingediende aanvraag een legaal verblijf aan de verzoekende partij zou toegekend worden.

Waar de verzoekende partij meent dat de verwerende partij vooruitloopt op een te nemen beslissing na een eventuele nietigverklaring, deze stelt dat er op de aanvraag van de verzoekende partij onmogelijk een gunstige beslissing kan genomen worden en hierbij vergeet dat dit afhankelijk is van de beoordeling van de opgeworpen middelen, wijst de Raad erop dat hij slechts tot de beoordeling van de opgeworpen middelen kan overgaan wanneer het beroep ontvankelijk is. Hoger werd reeds vastgesteld dat de verzoekende partij geen belang heeft bij voorliggend beroep en dit beroep dan ook onontvankelijk is.

Ten slotte meent de verzoekende partij dat de bestreden beslissing niet alleen een weigering van verblijf inhoudt, maar tevens een bevel om het grondgebied te verlaten, en dat haar belang bij de nietigverklaring van dit bevel pertinent is, onder andere omwille van het risico op een inreisverbod wanneer een voorgaande beslissing tot verwijdering niet werd uitgevoerd. Er dient echter ambtshalve te worden vastgesteld dat de verzoekende partij tegen het bevel om het grondgebied te verlaten geen middelen ontwikkelt, zodat het beroep tegen het bevel om het grondgebied te verlaten om deze reden onontvankelijk is. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid immers “*een uiteenzetting van de feiten en de middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen*”. Onder ‘middel’ in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 1 oktober 2004, nr. 135.618; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972). Het betoog van de verzoekende partij is slechts gericht tegen de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden en heeft geen betrekking op het bevel om het grondgebied te verlaten. Gezien het beroep gericht tegen het bevel om het grondgebied te verlaten onontvankelijk is, kan de verzoekende partij hieruit geen belang putten voor wat betreft het beroep gericht tegen de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden.

2.3 Gelet op het bovenstaande dient te worden vastgesteld dat het beroep tot nietigverklaring onontvankelijk is.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee juli tweeduizend vijftien door:

mevr. I. VAN DEN BOSSCHE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

I. VAN DEN BOSSCHE